

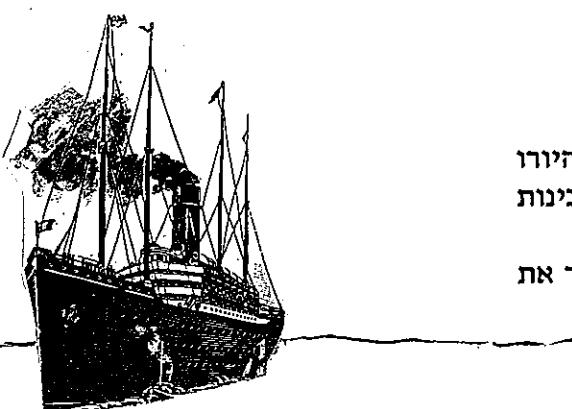
## בהתכישע / טוביה ריבנער

בהתכישע הטעמַש מעיל גבעת המורה  
והבלבָע מתחערטל מערפלֵי בקר פאלֶב קית אנאפרנה  
וְהעמק מתרלה בכת אחת בְּכָל צְפִיוֹ קָאַבְּבִי  
וְאני יושב ומקשיב לשפון מהפרטיטה השניה של בא  
ושער אחר שער נפתח ואין שומר נורא מקודמו בפתח  
גלאט אני משיל מנג את זורי ברע ואת אקנורייטי האנושית  
וותופסת את מקומם מעין חמלח, חמלח על כל הרים.  
ונרציתי לומר: גם על הלא חיים, כי הרי בלבנו נדונים.  
ולפתח נרא לוי אבען של החטויות השנה אדים  
שעוד לא ראייתי פמזהג.

הו, כל הארץ שזובייטי לראות מפעב עד מזנה  
הפהירות האקטנות במתקינות סוד, הפנות האלומות  
שאיבן מגילות מי בא מעברן, חצרים, קטנים בגודלים  
וחעים הזורמים אטיים בנצח ארייזים פמשחקי מלחואים  
או שזקפים בזואם מהרומים ברוחקים, מההימליה או מהתטרוי.  
ויהה קמלוחות הקימות פמיד השתקי אט עזמן פלייל  
לקבוד שיר זה שהגיא שר תודה  
תודה על שאהבתני גענטה באהבה ולא נשארתי לביי בזקנתי  
תודה על שלא כל הפנים שעוכרות על פני עיניהם בזהות  
תודה שפה ותודה שעוז קיתוי מוטול לומר כל זאת.  
אין ברצוני להיפרד, ברוקים הבאים אחריו.

שיר זה של טוביה פורסם לראשונה ב"הארץ" החודש. וכך נכתב ליד השיר: "טוביה ריבנער בן ה-88, איש קיבוץ מרחביה שבעמק יזרעאל קרא שיר זה, שטרם ראה אור דפוס ב牟וע מהווה לו ולהיימ גורי בפסטיבל המשוררים במטולה בחג השבעות".

על הפרט שקיבל טוביה, החודש - ראו בתוך העalon!

**המערכת שלנו:****עורךת:****ברמיית פולאראד****מערכת:****ימל קדמוני****טובה כרטלי****رزיה טרחב-דוניין****ינירה טור-ברקן****הדפסה: דזוה אפרת****למשלוח טיעלייט:****לכרטמי****nigel\_pol@merchavia.org.il**חומרדים למשלווח במיל בבקשתה להעביר  
בעזרת "צוף" דרך תוכנת "וורד"**קוראים יקרים!**

**בתוך קלחת המכודרגל "יווֹרוֹ 2012", סוף שנת הלימודים, מפלס הלחות ועומסי החיים - מבלה לו עלון "במַשָּׁק" שמלו כוונות טובות.**

עוד מעט קט יהיה ככל שיצאו לחופשה מפנקת בחו"ל, לנופשן להט בארץ, יעשו בטן-גב על החוף... יהיו שיובילו בקנין, ינוחו על פרוסת אבטיח צונן, יגשו כמה זובבים, וילכו לעשות ברכות-לצינון הגוף-הלהט.

קייז 2012.

**בעתון יוני כתבה על מערכת החינוך המשתנה והופכת לkidat אחרית עקב חוק תינוק הינט. ענבר מן-קורנפלד מסבירה ומספרת על השינויים וההתחדשות של מערכת החינוך הגדולה שלנו.**

**לוד לימוד חברנו חוגג 90 בחיק משפחתו - נבייא כאן ברכות משפחתיות מהמשמעותה שנערכה עבورو.**

**לבוצח עופר חוגגת אף היא - 70 שנה להולדת בניה!!  
אנו מביאים את דבריה של מיכל שחיר בן-גלא.**

**רציה מספרת על פרויקט מיכאל בו היא מעורבת, וכן על תעורוכה יפה של תדהר דוניו בהרדוף.**

**אבנر מילמן, בדרכו המיחודת, נפרד מחיים איתן ז"ל איש מרחבה לשעבר.**

**וועוד פכים קטנים ונדרלים..**

**קחו אויר, נשמו عمוק, שימו את השלט על משחקי היירו 2012 (לגברים מבני עניין) ולנשים (מבנהות עניין) שמבינותם שבגרים צריכים להיות בעניין.  
המזגן כבר יעשה לכם את שאר העבודה - ויחד נעבור את הקץ הזה בשלום!**

**שלכם, כל הזמן, חברות העalon.**

# במרחבי החינוך

**פגישה עם ענבר מנ-קורנפלד - מנהלת מערכת החינוך של הגיל הרך**

**פגשה ורשותה: כרמית**

שלנו כך יוצא שם בעבר (עד השנה) שילמו ההורם כ- 2.200 ש"ח עבור ילד אחד במערכת החינוך, הם ישלמו בקרוב רק 700 ש"ח. מי שרוצה להזיל עוד עליות מוציא את ידיו מן הצחiron וחושך לעצמו עוד 400 ש"ח לחודש. אבל אז הוא אין יכול להכניס את ידו לחודשי הקיץ ולחופשות החגיגים. כל מה שעבורו לשעות של משרד החינוך - הוא מהווים לתהום עבורו. צמצום התשלומים, אומרת ענבר מאד קשה. מכיוון ש 80 % מהתקציב הולך למימון שכרabaj.

ההורם המשלמים (עד כה) בסך רב גם חשיט שהמערכת צריכה לעשות יותר בעבר כספים (לגמול מטיפולים למשל...). הם דורשים "תמורה הולמת" בעבר כספים, שבעצם משחררת אותם מעורבות יתר בחינוך ילדייהם. דרישות ההורים לעתים באות מחוסר הבנה בתפקידם ילדם. הם דורשים דברים שאינם מתאימים הילד או שהוצאות החינוכי לא צדיק לעשות במקום ההורם כך שלעתים העימותים איתם אינם קלים.

חוшиб הקיבוץ והושבי הרוחבה הן שתי יישויות שבאות מוקם חינויו שונה - אך מסתדרים שני נורמים אלו חחת קורת גג אחת?

כשבאים לנו, אומרת ענבר, לא חשים ولو לרגע הבדל בין שתי הקבוצות. הילדים שווים בכל וمتנהגים על פי חוקי הגן שמכטיב הוצאות.

הורם שהתחנכו בקיבוץ מצפים לחינוך יותר קיבוצי ברוח מה שהיא להם ילדים, וזה אומר טוילים לשודות, רחצה בבריכה, התפלשות בבועז ומשחקים בחצר גROUTאות. מה שנחפס אצלינו כאן קיבוצי - אצל הורים עירוניים אינם מובן. גROUTאות וחולם הם לכלך מבחינותם, ושהילד יישאר נקי.

**ב**תוֹרַת הַקְלָתָה הַרוּתָהָתָה וְהַלְחָקָתָה סְוףׁ הַשְׁנוֹת הַצְלָחָתִי אֲנִישָׂהָזָא לְתַפּוֹס אֶת עַנְבָּר הַעֲסָקָה לְשִׁיחָה עַל מִעֵדָת הַחִינּוּק בְּרָאשָׂה הִיא שֻׁמְדָת. הַשְׁנִינִים הַרְבִּים אֲוֹתָם עַנְבָּר הַמִּעְרָכָת, הַטְּלָלוֹת הַרְבָּות, הַצִּיבָּו בְּפִוִּיה אַתְּגָרִים חֲדָשִׁים וְלֹא פְּשׁוּטִים אֲוֹתָם הִיא מַתְּמוֹדָת בְּגַבּוֹרָה.

שבר ניזחה ורגעה וכורע ממנה רוגע המשפיע נעל כל הסובב אותה. הרקע הקיבוצי שלו, המרחביה נתן לה נב, וכן ההיכרות המקדמת עם האנשים. או מה השנה הלילה הוה מכל הלילות?

עד כה, אומרת ענבר, התהנכו ילדים בני 4-3 במערכת פרטיה של קיבוץ מרחביה והמערכת זו התנהלה בהוח הchnik הקיבוצי. עד היום היה חוק חינוך חינוך חינוך ורק החל מגיל 5 החוק החדש שייכנס לתוקפו מתחילה שנה זו אומר כי כל ילד מגיל 3 ועד 6 רשאי לחינוך חינוך.

**מה זה אומר לבניו?**

זה אומר שאנו מקבלים מהמדינה מימון (משכורות) עבור הגנןות והטייעות שעומדות בתקן המדינה (כמוות סייעות על כל כמות ילדים נתונה מראש). זה הכל. מלבד זאת - זהו גן פרטיא של קיבוץ מרחביה, שיש עלילות עצומות שאוthon לא מכסה המדינה. התשלומים עבור החינוך משקפים את הצורך באחזקת המבנים הישנים, הוואצאות השוטפות כמו מים, חשמל, שרותי כביסה ומזון וכן תוספת של עוד עובדת על חשבונו. עד היום מערכת החינוך של מרחביה לא פעללה לשיפורן הולם של המבנים והתשתיות אלא יותר לתחזוקה שוטפת, וזה בא לידי ביטוי כיום מבנים הרועעים. קשה גם להשיג היום גנתה המוכנה לעובד שלא דרך משרד החינוך והתיקן שלנו הוא 2 גנות (שני הגנים). כך יצא לראשונה שהגנתה השנייה תעבור אף היא דרך משרד החינוך.

כל הרשות בשיק מקום חייב ביום להתקבל למערכת

שאייפות ותקוות לשנה הבאה?

כן, אומרת ענבר, השאייפה היא שהמערכת תמשיך להתקיים. בשנה הבאה תגענה גגנות החדשות וצריך לעורק הדרכות שיתאימו לרוח הגישה הקיבוצית. גם לצותות מגייע העשרה בתחום, שירגישי נשכר.

אני מנסה להגיעו לרוגאייה וביטהון מצד ההורים. נקווה שנדע לזרום עם התקנון החדש של משרד החינוך ושנמצא ממנו נשכרים. כולנו עדין לומדים את המצב.

ב2013- אמרור להיבנות גן חדש מול הכלבו. זה יעוזר במטען פתרונות לילודה הרבה של השנים האחרונות.

ואגב ילודה - ענבר מצינית כי נולדו השנה 12 פעוטות ופעוטים חדשים!! רובם מ"ההרחה" את הקיבוץ מייצגת תינוקת אחת - ושםה מיכל פלג (בת גיא והדס). אך היד (הבטן) עוד נתניה ועוד פעוטות שבדרך יבואו בעקבותיה...

סוף שנה עבשינו. הקיץ והחמשיניות מבשרים כי החופש הגדול מתקרב. ענבר יצא לפוש קפונה בתרם תחילת הנגלגל להסתובב מחדש. בתוך חצי שנה מסיימת ענבר קדנציה בת 3 שנים של רכזות הנגילן. הדרך.

ומממשיכה הלאה לשנה נוספת.

תשמרי על הרוגע שכך, ענבר, זה עובד. והכל יעבדו בשלהם.

ליילדיים להורים ולצוטרים נאחל - שתזדושו להגנות מהילדים, לאחוב אותם, לתמוך ולהיות חלק חיובי ותורם בಗלגול העשוייה החינוכית. חפשו את הטוב ומצאוו.

ברינה כבר מזמן ירצה מעל הפרק - כי זה נוגד את הוראות משרד החינוך שתבעו יותר ויותר מעורבות וחוקיק בטיחות. נוקשים, טוילים אל מחוץ לחצר המשק - אף הם "פאסה" אז מה נשאר? סיבובים בחצר הקיבוצית, חצר גרווטאות וארגז חול... ופעילות ענפה בגין.

מה מקבלים היום ילדים הנעים מUNDER לפנילות השופטה?

אני כרכזת, עונה ענבר, בוחרת שהילדים יעסקו בתרונעה (עם הלן), במוזיקה (עם עילית), יש גם "שעת סיפור עם חוה יסעור" שהילדים מעד אוחבים ויש את הביקורים בספריה (עם לאה ארץ). דפנהמן נכנסת לבית התינוקות על מנת לעקוב מקרוב אחר התפתחות התינוקות והיא מעבירה המלצהה על פי מידת הצורך לגורמים הרלוונטיים.

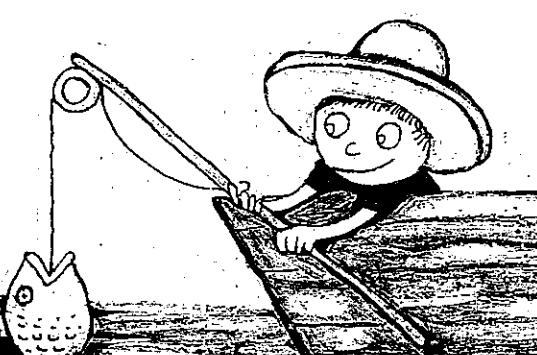
פעמיים בשנה אנו עורמים חגים משותפים לכל מערכת החינוך - את שביעות וטו'ו בשבט. בחגים האחרים קיימים שיתופי פעולה כמו - אירוע בסוכה, או פעילויות משותפות בחנוכה...

אנחנו מעד משתדלים להיות קשורים לקהילה. גן רימון, למשל הכנין גינטירק ליד בית הרץ, ילדי הגנון מבקרים קבוע את תושבי הבית הסיעודי ומכינים להם שיר או ריקוד, גם מרכז הקליטה שעבר לאוצר הפוטוניות מוזמן על ידיינו לחגיג ואירועים שונים ופעילותות. למשל בפסח הם התארחו ל"סדר" בגין...

שתי בנות מעון "ニצניט" הסמוך שעומדות בפני שילוב בגין רגיל באוט לביקור של פעמיים בשבוע בגנון תמר. הילדים פורסים עליהם חסות ומאד יפה מקבלים אותן.

בסק הכל, אומרת ענבר, המערכת מעד רגעה לאורך השנה. יש צוותים טובים ומסוראים שעושים את מלאכתם נאמנה. הצוותים גם מקבלים הדרכה שוטפת ומולוים ע"י יועצת חינוכית. יש תחולפה מעד מינוחית ופה עליי לציין את בנות הקיבוץ אשר עבדות שנים במערכת החינוך במסירות רבה והן:

שוקי ספקטור, אורלי נימן, דנה סוקה, אילנהמן, בתיה מלכה ורנה יעקבסון, כל זאת לצד בניית "חינוךיות" מסורות לא פחות. הן תלמיד מגילות אחריות והמערכת מעד חשובה להן.



# לְבּוֹצָח עַופֵּר חִזְגָּת שְׁבֻעִים שְׁנָה

מיכל שחר בן-גָּל

הכל מתחילה לפני שבועיים שנה. "מאתיים ימי חרדה" עברו על היישוב היהודי בארץ ישראל כשבוע המדבר", הגנרל הגרמני ארוין רומל פורס את גיסותיו במדבר המערבי במצרים. עד תבוסתו בקרב אל עליין על ידי "מנוטי" הבריטי, התAFXקו ונמנעו ביישוב מהולדת ילדים משמש שהמלחמה מגיעה עד גבולות הארץ. בשנים 1941 - 1942 נולדו במרחבה רק חמישה תינוקות, זהה החמישייה הפוחתת: אליה, חיימ, הלל, רן ומיכל. שנתיים מעלינו קבוצת שיבולת ושנה מתחתיינו קבוצה נשר אתה בילינו את שנת הגן האחרון. הממוניים על החינוך התלבטו האם לפתח כתה א' קטנה כל כך, או לפצל, או להשאיר עוד שנה ביחד עם נשר בגין, לבסוף הוחלט לפתח כתה א' ולקלוט, צו השעה, ילדים מן החוץ. כך נולדה בקומת העלונה של בית הילדים קבוצת "עופר", בעיצומה של מלחמת השחרור, שנים עשר ילדים, חמישה "בני קבוץ"achat "בת קבוץ" אחר, שני "ילדים גולה" וארבעה "ילדים חוץ", עם מורה שכירה בשם צפירה וכלה אסופית קטנה. מאז ועד לכתרנו לצבע עברו דרכנו אין ספור ילדים, חלקים עזבו תוך זמן קצר, חלקם נשארו עד סוף הלימודים. שלושה נשארו במרחבה אך כמעט כולנו נשארנו בארץ. אולי מושם שחברי הקבוצה באו מקומות שונים ובמקומות אחרים לתוכן מסגרת החיים האינטנסיביות והאנטימית כל כך בחברת הילדים הצעירה ובמוסד, היו הימים במרחבה בסיס לקשר שאינו מתרפרק. ואכן אנחנו נפגשים בשמחה מדי כמה שנים, בכל פעם אצל מישחו אחר, יותר מכל קבוצה אחרת שסיימה את המוסד. מי שיכל בא, מביא מטעמים, אוכלמים שותים ומעלים זכרונות. כך עשינו בחודש שעבר ביזמתו של רן גורן. התאספנו לרגל מלאת לנו שבועים שנה בביתו היפה והמרווה שברמת השרון ליד שלוון עורך כל טוב. נמנענו מלדון בראשית הגלגולות והתרופות לדילול הדם שכלה אחד מאיתנו צורך, לא דיברנו על מחלות, צינורות וניתוחים אלא חזינו במצגת תМОנות בשחו לבן מן העבר של שנים ילדותינו, הטילים, הפעולות בתנועה, ההווי על הדשא ביסוד, זכרנו גם את אלה שאינם איתנו עוד, והתבוננו בתמונות צבעוניות מן ההווה, בהן הציג כל אחד ואחת את השבט השעמיז, בנימ ובנות, נכדים וננדות, עם הרבה התבורך בו. כל כך נהנו להיפגש שנפרדו עס טעם של עוד ותסמכו علينا שלא יעבר זמן רב ונחזר על החוויה שוב.

מיכל שחר בן גָּל  
מאי 2012



# לְדוֹדָהּ לִימֹר!

דוד לימור בן 90!!!

בשבת של חג השבעות, נפגשנו כל המשפחה, כדי לחוגג לאבא, סבא שלנו, דוד לימור. יום הולדתו ה-90! התחלנו את אחר הצהרים בבית הקברות, שם קיימו אזכורה לגליליה. זהו יום השנה ה-38 למותה. (הפעם בחורנו להקראי מכתבים שונים שכתבה, וכך לאפשר לדודו העזיר במשפחה: לנכדים - להזכיר אותה מעת יותר). מבית הקברות ירדנו והתמקמנו לארוחות ערב על המרפשת של אבא, שם אכלנו את המטיעמים שהביאה עימה כל משפחחה. מאוחר יותר נכנסנו הביתה מאימת היטושים, וקיימו טקס יום הולדת כהאלתו, עם עוגה ונרות, ברכות, מתנות וכו'. כל אחד ואחת מבני המשפחה הכניס דף ובו תМОונתו, וברכה שכתבה. את הברכות הללו מינסנו לחברות חגיגית שאotta הוגשנו לאבא. אבא ציין שמשמעותו לא... אבל אנחנו אמרנו לו - שאנו מודים ושהתפרק והנוכחות שלו בחינו חשובים לנו. ביותר.

(מסורה: אורנית)



שני מוטסים גורמים לך להרגיש אהרת ולאחרים הם גורמים לפתח את הלב, וכਮובן החוק הבלתי כתוב שקדם כל "משיגים" ורך אחר כך קונים.

לימדת אותנו את ערך הרעות, הכאב, מהי דרך ארץ וכנות. שמדובר אדם אפשר ללמוד, ושבניגוד למה שכולם חושבים, הקשבה היא אקטיבית ובעצם ממש מיום נון. לימדת אותנו לתיקן פגיצים, לה庵וב את הארץ ולהרחב אופקים. שאפשר לקנות לא רק בכיס אלא גם, ב"החלפות" ואגווזים.

לימדת אותנו כיצד להתחלק ומהי הסתפקות במעט, ואת תורה השיתוף והיחד על רגלי אחת.

לימדת אותנו מהי נחיות ושליעיתים גם העשנות עורות, מהי עבודה קשה ושהאופטמיות היא דרך חיים שתמיד משתלתה.

מהי זוגיות טוביה, המלווה בכבוד הדדי, התפשרות ושיתוף פעולה וכמה ערך וחשיבות יש למשפחה.

סבא, לכבוד יום הולדתו ה-90, לאחר שהגעתי לשיבה, לבינה ולגבורה, אני מאהלת לך המון בריאות, נחת ותחששות של אווש, סיוף וגוואה. ולפני ש"נגמר" כמו שאתה נהוג לומר, תשען בכוורת השחוורה שלך, לאחר מכן את העיניים, תוך כדי קריית העיתון (כמו תמיד) ותיזכר בכל אותן הרגעים היפות שהוא לך, במשפחה הענפה שהקמתה, בילדים, בנכדים, בחברי ההשלה, בחברי הקיבוץ ובכל אוטם אנשים שנთת להם מכל הלב, שעורת, שלימדות והקשבת להם. פעם אהבת בחיים, ממרומי גיל 90, חטפה לעצמך על השכם ותורשה לחת את כל זאת גם לעצמך.

אהבת אותנו מאד, גאה, מעריכה ומוקירה

לסבא היקר, כדי לא להפריע לתנוחה. אני זוכרת שכשהייתי קטנה, הייתה לך את הטrocketoor של הקיבוץ ונסע איתנו, כל שבת, לרופת ולכונתנה. ישבת מהחדרינו ואפשרת לנו לנוהג, תוך שהיית מסביר לנו בשקט ובסבלנות לנסוע עם שני גלగלים על הכביש ושני גלגלים בשולי הדין, כדי לא להפריע לתנוחה.

איך מדי שבת הייתה לך אותנו לאטם התבאות, מעוז לבך, מסתכל علينا משחקים בחיטה, ושומר علينا. אני זוכרת שמדי שנה, היינו מתאספים כל משפחה, לפחות האגוזים המסורת. כולם היו אוטסים בחירות ואתה אף פעם לא הייתה מותר. לא על העליה על הטעלים, גם בגיל 89 ולא על אף אגו. איך אתה וסבתא הייתם מפצחים את האגוזים בכואת מסירות והחמדה: אתה היה אחראי על הפיזוח וסבתא הייתה אחראית על המיןון. ואיך הייתם מכינים יין מהאשכולות, ומלמדים את כל מי שרק התעניין והבין את גודל ההשקשה.

איך הייתם מדברים יידיש כדי שלא נבין ומשתמשים בביטויים שרק אתם אומרים כמו: "זום", "שמנוצץ", "תוכן", "יבה יי" ו"נגמר". הייתם מכינים לנו פופקורן וקרטיפיים וכל מוצאי שבת הייתם מכינים לנו ארוחת ערב לתפארת, כשהסתבאת הייתה הטבה ואתה הייתה הסו שף הנאמן.

כל חג היינו מתאספים אצלכם, כל הנכדים, מחפשים את האפיקומון, מדליקים נרות, אוכלים תפוח בדבש ותמצד מחכים בקוצר רוח לשוי שפי פעם לא איכזב.

סבא יקר, הפולניות נדבקה בנו ואיתה הערכים, אהבת הבריאות, החיים והטבע, והאמונה באדם. לך ולסתוא יש חלק גדול ומשמעותי בהתפתחות שלנו, בילדים שלנו, באמונות ובמי שאנו חנו כיום.

למדתי מך כיצד לבס חיים שלמים על נתינה לאחר, ושנדיבות היא תוכנה שעושה נפלאות.

לימדת אותנו שצניעות היא דרך חיים וshoreitzות יכולת לפתח דלותות.

לאבא היקר בן ה - 90  
תmeshik להיות כמו אתה טוב לב, וועזר לכל דורש  
בלי היסוס, ראייתי בעניין את כל הדברים שעבורת  
בחיים, ותמיד עמדת לצידנו ותמכת בנו במהלך  
חיך הארכומים.

אני מאמין לך חיים ארכומים והנאה בחיים. חוותות  
שזכורות לי מאדן הפעם הראשונה שעליית  
איתיך לאשם התבאות, וכש��פנו תירס ביחד  
ונגענו לשדה עם סוס ועגלת. תמיד כשהיית מארה  
במי משפחחה בביתך היה (אתה ואימא) מעמיס  
עליהם מכל טוב. לאחרונה אנגי ה策טרפה אלקיך  
ואתה רגוע יותר וננהנה יותר מהחייבים.

**מבנה האוחב חגי.**

לסביא, אבא, היקר והחמוד!!!  
ערבע זה הוא הzdמננות מצוינת עברוי ועbor יlidיך  
ונכדיך האוהבים והאוהבים, להעביר לך רגשי  
אהבה, הערכה וכבוד שאנו דוחשים לך סבא.  
פועלך לאורך השנים בקיבוץ מהווים עבורי מוקור  
להשראה, ורצון לשאוף קדימה ולהצליח.  
יהודים אנו תמיד, שאם נזדקק לעצה, דעת, או  
סתם חיבור של תמייה, אתה תהיה שם עבורינו.  
המן אהבה, חיבוקים ונשיקות,  
אנו מאמין לך בראות טובה ונחתת!  
מבנה ונכדיך האוהבים.

**וש**

**לסבא היקר**

קדום כל אני שמח שיצא לי להכיר אותך כל כך  
הרבבה שנים. תמיד אתה שמח ליעץ ולעוזר בכל  
דבר. למדתי הרבה מה指挥部 החיים שלך ומנסיקון.  
וידעת גם להעמיד במקומך כשהיה צרייך.  
אתה סבא נחמד, דואג ואוהב.  
כמה חוותות שזכורות לי איתיך במילוי וזה נסעה  
בטrocketoor של הקיבוץ, וכשהכלנו (אתה, אני, אבישג,  
עמרי ונעם) לכולנה ברופת וגלשנו שם עם קרטונים.

בתוקפה האחורה אנגי ה策טרפה אלקיך ואתה נראה.  
מצוין ואני מקווה שתמשיך כך עוד הרבה.

**אבייטר**

**לדוד היקר**  
גם אנו מ策טרפים לברוכות  
ומאמין לך הרבה בראות  
עד מאה ועשרים!!

**בית מרחביה**

לאבא היקר,

ברכוות חממות ורבות בהגיעך לגיל 90!

כן, כבר 90 שנה שאתה קיים בעולםנו זה, מתהלך תחת  
הسمש, 14 שנה בפולין, ושאר השנים תחתשמי ארץ ישראל.  
אבא, אתה אבא מסור ונאמן מאיין כמוני, וסבא אהוב ודואג  
לשלמות נבדק. כМОון שהיית בעל מסור ואוהב לאמא עליה השלום.  
תמיד חשבת איך לטפק את כל מחסורנו, לארגן את מה  
שנחוץ, להשיג את מה שחרס.

אתה זה השכנת שמחות חיים, צחוק ושרה לחיק המשפחחה,  
בבית היציב והחטוב שהקמת וקיימות עם אמא.  
השלימות זהה זו כמו כפלה ליד. שלום בית היה חשוב לך  
ולכן תמיד ויתרת התאפקת, ספוגת.

עד לא מזמן הייתה מלא אנרגיות, תמיד רץ ונחפה, לאן שצרך,  
ברגאל או עם האופניים, אף פעם לא חושב על עצמן, שם את  
עצמך במקום האחרון. לא מתחשב בצריך שלך, לא פוחד  
להתנייף מהמאচים. את כל אלה קיבלנו ומיד מבון מאליו, כי כזה אתה, וככל  
שאנו מותבגרים, ובמיוחד מאז שהפכנו עצמנו להורים, אנו  
יותר ויוטר מעריכים.

אבא, אתה מנהל אורח חיים כל כך קבוע, צנוע, כמעט טפוני.  
התוכן חשוב לך. תמיד קורא עיתון, מקשיב לדוי, או צופה  
בטלוויזיה.

לא מהמיין אף אירוע שהקיבו צ' מארגן. הקיבוץ, שאתה אורח  
החיים בו או אהבת תמיד, ולהערכתך הוא הצדוק והשוווני  
מכל צורות החיים בעולם.

עם תודעה סוציאליסטית מפותחת, אתה גאה להיות קיבוצניק.

בשנים האחרונות דברים השתנו בגודל: אמא הלכה לעולמה  
לפי 3.5 שנים, הקיבוץ כבר לא אותו קיבוץ, וגם הכוחות  
שלך כבר לא כשהו. שלך והסבירות אתה מקבל את המגבילות שבאות עט  
הגיל, תמיד ברוח טובה, בשיתוף פעולה, באופטימיות, בחיך  
ובקבלת הדין.

לפניה שנה וחצי ה策טרפה אנגי היקרה לחיך, לחווינו, גם אליה  
אתה מתיחס בחיכון, בסבלנות, וב טוב לב מתחשב.

מה נאחל לך?

ראשית, בראות טובה.  
שתמשיך ליהנות מאורה טובה, מהרצאה מעניינת, מסרו  
יפה, מפגש משפחתי. "מה מה שהקיבוץ נותן". שלך חושיך  
ימשיכו לפעול ולשרת אותן. שתמצא עניין ביום יום,  
שתחשוב סוף סוף על עצמן קצת, ולא תדאג לנו, אנחנו  
נסתדר.

בהמון אהבה והערכה

בתוך אורנית

# מיכא"ל שלי

רזה מספרת על פרויקט מיכא"ל בו היא עובדת

**בקורס** התלמידים מקבלים כלים ומומנוויות להתמודדות טוביה יותר עם האתגרים שמוגנים להם בית הספר והמשכו - החיים בתקופה האינטנסיבית של מהפכת המידע שלתוכה נולדו. הקורס מתקיים בבתי הספר וככל אربעה עשור מפגשים, אחורי שעות הלימודים. הוא חוויתי, מפתיע מأتגר ומהנה, ונותן לתלמידים "פוש" ענק! בדרכ' להצלחה אישית.  
זיהיתי: את זה אני רוצה לעשות!  
ביררתי: איך אפשר להיות מנוחה בפרויקט - והלכתי לעשות את הקורס למנחים.

**הקורס** למנחים היה חוותה בפני עצמה, אינטנסיבית, שונה ומיוחדת. הוא מתקיים בפורמט מרוכז במשך שעות רבות והשתתפים בו עוברים הכשרה אינטנסיבית ומקבלים את כל הכלים להנחות את הקורס לתלמידים. הקבוצה שעבירה אותי את הקורס הפכה למשפחה עברוי, ויש בה אנשים מכל שדרות החברה הישראלית: נשים וגברים, דתיים וחילוניים, עירוניים וקיבוצניים, ערבים ודרוזים - מכל הגילאים. צוות מיכא"ל הוא מיקרוקוסמוס של החברה הישראלית, והמשותף לכלום: אהבה, קבלה, רצון לענתינה לזלota. ויכולת להבין את الآخر. העבודה עצמה כמנחה היא עבודה אינטנסיבית ומאתגרת: היא כוללת הרבה נסיונות, וכל כמה חודשים מעבר לቤת ספר חדש, היכרות עם צוות חדש מבראשית. הפטקי לעבוד בבתי ספר בטבריה, מגדל העמק, צפת ונחריה - והחויפה למגון הנוגע ביישובים השונים וההכרות עם צוותי הוראה בגדי ספר שונים מרתתקת ומאתגרת.

לגעת בחייהם של תלמידים. להביא לשינוי. להשפיע. לחתם כלים. לגונן, למצוא משמעות. לתת אהבה. לעבוד קשה - ולמצוא הרבה סיפוק. לתקן תיקון מילדות רחוכה. לנסוע רחוק וגם קרוב. למצוא טעם. לגעת בהמון תחומי ידע. להצליח כשקשה. להתמודד ולהתגבר. לבוא בעדינות אבל גם בלי לוותר:

למד בפרויקט מיכא"ל...

מזה שנתיים אני מנוחה בפרויקט מיכא"ל, בנוטף לעובדתי כמורה לתרבות אמנות וציור בתיכון. הרבה יודעים מה זה, ביחוד אם הם תלמידים או הורים בגיל חטיבת הביניים והתיכון - ולקחו חלק בפרויקט. הרבה גם לא יודעים بما מדובר ושואלים: מה זה פרויקט מיכא"ל? נפגשתי עם הפרויקט דרך הבנים הפרטיים שלו. כמובן, ליוויתי אותם בתקופת הפרויקט וראיתי מה עשתה להם ההשתתפות בו ואיך השתנו בעקבותיו. אז מה זה מיכא"ל? מיכא"ל הם ראשית התיבות של "מצוי" כישוריים אישיים למצינו". הפרויקט הוקם על ידי שני חברים: מני ברזילי וヨבל אלוני, שראו לעצם שליחות ליצור שינוי ולגדום לכך שהפטונציאל האנושי הגלום בחברה הישראלית יבוא לידיוטו. הם בנו תוכנית, משך למעלה מעשר שנים, בשילוב עם טוביה המודעים מעשרות תחומי ידע שונים, במטרה להוביל תלמידים מחלין של שיפור הדימי העצמי דרך הווות הצלחה.

אני נהנית להגעה, להתחיל עם התלמידים מפעם  
ואהביה אוטם להצלחות בתוך זמן קצר כל כך -  
ולאפשר להם לזהות ולהכיר ביכולות שלהם, להאמין  
בעצם ולקדם את עצם לעבר החלום האישית  
של כל אחת ואחד מהם.

...זה מיכאל שלי...

ומי שמש טקון ורוצה לדעת עוד - יכול לכתוב בוגול את המילוט "פרויקט מכיא"ל", לבקר באתר של הארגון ולקבל עוד מידע. ...תמיד אפשר גם לפנות אליו ולשאול. אשמה לספר עוד.

רזהה

פרנס על יצירה

בתחילה יוני זכה חברנו, זוכה פרס  
ישראל לשירה, טוביה ריבניר בפרס  
נוןס, יוקרתי אף הוא: פסל יצירה,  
מקהן אדרנאוו, שגבגומיאה.

הפרש הוא בעבר הספר "ח'ים ארוכים קצרים" אשר תורגם מעברית לגרמנית. טוביה וגלילו נסעו למסטר מים לעיר ווימר בגרמניה, העיר המארחת את זוכי הפרסים.

הפרס מוענק מדי שנה וזה הפעם ה-20-  
שהוא מוענק. מטרתו - לעודד יצירה  
המגשרת בין תרבויות.

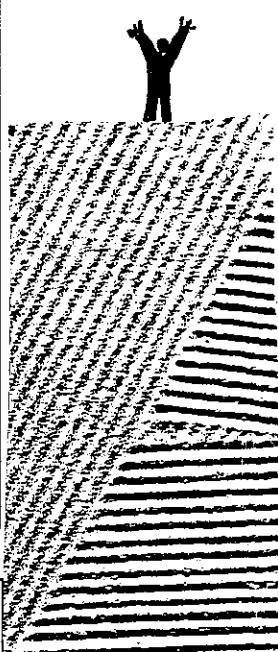
קרן אדנאואר היא קרן פיעילה מאד  
באرض ויש לה פעילויות שונות. במקרה  
לגמריו יהיו בטקס 5 ראשי ערים  
ישראל, מספרת גלילה, אשר הגיעו  
למטרות אחרות ונקלעו לטקס.

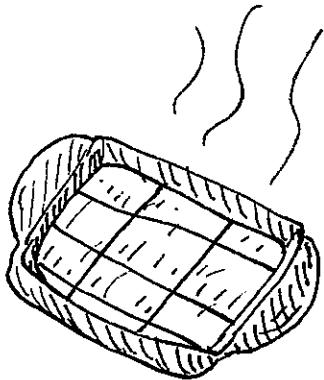
טוביה זכה לכבוד רב ומחיאות כפיים  
כשידד במדרגות לקבל את הפרס. 500 איש  
אינו כמו לבבונו והרינו לו. המועד  
היה מאד מרגש.

את דברי התודה שלו, חתום טוביה  
בקראת שיר. מה שזכה אותו שוב  
בתשואות רמוֹת.

כה לחי, טוביה, המשך לכתוב שירים  
ונפלאים, ותהייה בריא, עד מאה  
ועשרים !!

## ותלמידים חדשים - והתחלת





ביקשו את כתבתנו רזיה לספר על תערוכתו של בנה תדר, אשר בישוב הרוזוף.

## על אור וצל ומה שביניהם

### מ תוך של שבת

הוא נостalgic, הוא משלנו, הוא עבר את כל מבחני האהבה האפשריים ושרד את כל המבשות הקיבוציות בדורו המיחודה להנעים עליינו את יום השבת.

למאכל זהה הייתה השפעה מאגית על חברי מרוחביה. הוא שבר דיאנות והכינע חוליל סוכרת, הוא גרם לכולם לקום מהcisא ולרווח לעגלת בו שהוא על מנת לבקש "עוד"... כן כן, לא טיעתם - זהו ה"מתוק של שבת". כל מרוחבייתי המכבד את עצמו חיבר שיתה ברשותו המרשם. חקרוו ובילשנו - ומצאננו אותו בפנססה של אחת הבשលניות המיתולוגיות של מרוחביה שביקשה להישאר בעילום שם.

גרוו ושמרו למען יועבר לדורות הבאים...

#### החומרים:

750 גראם גינה לבנה

4-5 ביצים

מעט וניל

3/4 כוס סוכר

3 כפות קורנפלולו

4 כפות קמח

1/2 שקית אבקת אפייה

#### ההכנה:

מקציפים יחד את הגינה, הסוכר והביצים. מוסיפים בהדרגה את הקמח והקורנפלולו ובוחשים היטב טועמים ומכוונים לתנור על תבנית מרופדת בנייר אפייה, בחום של 180 מעלות לפחות 45 דקות.

בקיבוץ הרוזוף התקיימה בחודש מיי תערוכת ציורים ראשונה של תדרה דוניו, בן קיבוץ מרוחביה. תדרה מסיים שנה שלישית של לימודי אמנויות בסמינר לאמנות בהרדוף. הסמינר, "חווי באופיו וב蓋ותו לאמנות", מאפשר לתלמידיו התפתחות אישית המתבססת על התבוננות عمוקה בטבע ובהליכים חיצוניים ופנימיים אישיים.

במשך כמה חודשים עבד תדרה על שתי סדרות של רישומי-פחם לא נזולים, שהמושיב המרכזי בהם הוא הדיאלוג שמקיימים ביניהם האור והצל. בתערוכה הוצגו שתי סדרות של עבודות: האחת - ככל סדרת דימויים מופשטים היוצרים אסוציאציות מהטבע אצל המתבונן, והשנייה - פרשנות אישית ציורית לסיפור-אגדה שחבר תדרה בעצמו. טבעה של סדרה זו היה מעט סיפני יותר אך גם בה נשמרה הגישה המופשטת המאפשרת לדמיין של הצופה לנوع בחופשיות בין כתמי האור והצל שבציורים. המופלא מכל, לדעתו (הבלתי אוביקטיבית בעיליל) הוא יכולת המיחודה של תדרה להפיק מהפחם ומוגוני השחזר-לבן-אפור טוח ומנגד מרגשיים של אפשרויות וצבעוניות.

בפתחות התערוכה הושמעו קטיעי גינה ושירה ביצוע תדרה, תומר אחיו וחבריהם מהרוזוף. ביוםים אלו עובדים תלמידי הסמינר על תערוכת סיום השנה שתיפתח ביום ו' 22.6.12.

מומלץ ביותר!

ח'ים א'יתן - חבר קיבוץ מרחביה לשעבר נפטר במהלך חודש מאי 2012, בגיל 88. אביהם של צלי א'יתן (רופא השיגים שלו), אפי (אפרת) ואוסי (אוסנת), ובעליה של גילה תבל"א וסב לנכדים ונינים הובא לקברות בנהריה.

## לזכרו של ח'ים א'יתן ז'יל חבר שלי שהלך לעולמו

### ■ אבנור מלמן ■



#### מנהיג ענק בזמנו שהיה חבר בקיבוץ מרחביה - הlek להלך לעולמו!

לא הייתה לי חבר אישי של ח'ים א'יתן בחיי היום יום בקיבוץ, אולי מפאת הבדלי גיל. ח'ים א'יתן היה חבר בהנהגת הקיבוץ, ושימש בתפקידים מרכזיים כמו ניהול משק, גזירות מזקירות קיבוץ ועוד..

ואני חוזר מהצבא ועובד בפלחה. אני אחד שבוקשנו גמר לימים במסד מרחביה.

וכה אמר ח'ים א'יתן: "תדמיין לך, אבנור, גלגל ענק מברזל בתוך באדר מים שמסתובב ומסתובב כל הזמן. לגלגל מחוברות קופסאות גדולות - שכל פעם מתמלאות במים. כשהקופסאות עם המים מגיעה לשפט הבאר היא שופכת את המים לתעלת החשקייה. זהו העיקרון של הגלגל הענק.

במשך הזמן שנה לאחר שנה גודלים שעבים וצומחים שורשים המקשימים על הגלגל להסתובב. וכך מגיעה הבואה העזובה - בעיני לפחות, של חיים א'יתן. ברגע שהגלגל יעצור, ולא יסתובב יותר, יתפרק הקיבוץ. לא יהיה קיים יותר.

זו המציאות. אנחנו יודעים. בסוף נעצר הגלגל ואנחנו לא קיבוץ יותר. הפרטה, הפרטה, שיכון דירות ועוד.

דרך אגב - כל פעם שחייבים א'יתן היה בא לביקור למרחביה, היה פוגש אותו ושותאל: "אבנור, הגלגל מסתובב עדיין?"

“**היא זכרך מבורך!**

שלום לך, ח'ים א'יתן, מאבנור מלמן, מרחביה.

הוזמן לי בתקופה של כמה שנים להיות מ庫רב לח'ים א'יתן. يوم אחד ביקש ממני ח'ים להיות סדרן עבורה. ללא היסוט הסכמתני. ראייתי בהזה כבוד גודל. נהיתי לחבר מזכירות ובעיקור - קיבלתי ממנו אישור לעשות רישון נήגיה לרכב. (לא לטרקטורי!) שהיה בזמנו "מצרך" יקר ערך. ועוד על חשבונו הקיבוץ!

עקבתי מ庫רב אחר ניהולו של ח'ים שהיה בתפקיד ממשק, והתגלה לי מנהיג אמיתי. חזק מבחינה ביצועית, וחכם מאיין כמוו.

בזמןנו בקיבוץ מרחביה, לצד הוותיקים, להיות חזק, להילחם על עקרונות ולהיות איש שמח, זו תכוונה שמעט מאד חברות התברכו בה, מאז ועד היום. איך אמרה לי רעייתו של חיים א'יתן, גילה (תיבדל לח'ים אורគים): "אבנור, תדע לך, הביעיה במרחביה שאין אנשים עם יכולת מנהיגות! לשם ח'ים היה מנהיג!"

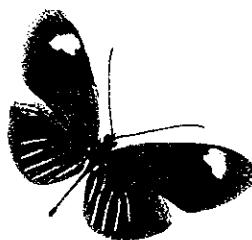
(הרהור) אם חי'ים היה נשאר חבר מרחביה, היום 2012, אחרי השינויים וההפרות - היה לנו מנהיג בעל שייעור קומה ומרחביה לא הייתה נזקפת לאנשים מבחוץ שניהלו אותה.

לסיום - אני רוצה להיפוך מה'ים ז'יל בספר מהח'ים. נבואה עצובה, שנאמרה לי מפיו של חיים א'יתן ז'יל.

נפתח!!! הכביש המחבר את צומת הקאנטרי  
קלאלב וככיש נסורת-חיפה!

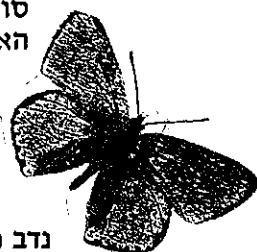
# בקטינה

דיסיסי קיז



גניבת חקלאות אירעה לאחרורונה - מההשור  
האחוורי של הקיבוץ גנבו צינורות השקיה  
שהיו מונחים ליד השכונה הדרומית. לאור  
זאת ייסגר מעתה השער האחורי בשעות  
הערב. לדייעתכם.

סוף סוף אושודה בנייה מסיבית של מערות  
סולריות להפקת חשמל מהמשמש על גג חדר  
האוכל ועל גגות רפת העמק



נדב מן ואסתר צמרי עומדים להפיק אלבום תמונות  
- מעבונו של עוזרא צמרי ז"ל.  
האלבום המפואר יכלול תמונות מחיי הקיבוץ של  
שנות השמונים, ויהיה מלאה בכתוביות.

אנשים שירצזו את האלבום מתבקשים לחזמין מראש  
מנגד. הלוויות - 150 ש"ח.  
מהרו ואל תחמייצו!!

התחל שיפוק מועדון הנוער!! בהצלחה!!



"בבריכה טוביים המים  
ニיכנס אחת ושתיים  
ニיכנס נא ונצלול  
כמו דגים בים כחול.."

פניה ברגשטיין, שנות החמישים,  
בתאזר קולע שמתאים להיום - פתיחת בריכת  
השחיה מרחבה 2012.  
ולצחות האידילניים - חזק ואמץ!

חג השבעות חלף עבר.. יש האומרים שאיבד  
מעט מיפוריו זההו... מי ירים את הכפפה  
ויחזר עטרה לישנה?  
(رمز: סיבוב שדות, ריקודים ותכנים קלאליים  
תחרויות .. ועוד...).

סופה ב"אופקים" וב"עמקים תבור"  
בנינו ובנותינו, צוותי המורים והמחנכים יוצאים  
שוב לחופשת הקיץ. נאחל להם חופשה נעימה  
והירה!

למסיימי י"ב שלנו החמודים:  
ירום חזן  
מעיין בן-דוד  
גיא ציפור  
ותומר دونיו  
וחבריהם מ"ההרכבה"  
המסיימים זוך ארוכה אורכה ופונים בדרך חדשה  
- המכון הצלחה لأن שתפנו, בצבא ובחירותם. שמרו  
היטב על עצמכם ומכו כל רגע לטובה!

בית מרחבה

ליידי בית הספר מצפה קייטה נחמדה ומוגנת  
בהנהלת גילה ראובן אסנת אילת וגדיון!!!

"nisnosh" מתרחב ונודל, ובבר מכין עצמו לאירוע  
גודל ממידים במבנה הגדל בקופה של לוניה  
לשעבר, הסנדליה הישנה....  
כל הכבוד ליזמיות המוכשרות בהצלחה !!

בمزוע, באולם הצמוד לחדר האוכל מוקנים  
סרטים איכוט בימי שישי בערב. הידעתם???

## פינה הפגזון

בעקבות ספרו של רפי צור "כמעט אהבה", העבירו לנו דרין והדס את רישומם לעיתון, לאחר שקראו את הספר.

לרפִי שלום.

סימנו לקרוא את ספרך "כמעט אהבה" ובאמת - נהנינו מאד! זהו ספר קרייא, בשל, מלא דמיות מעניינות והפתוחיות בלתי צפויות, המושכות את הקורא להמשיך ולהיות איתן בקשר.

היריעה האפית, המשתרעת על תקופות כה ארוכות והרות גורל, הדמיות שהן כל כך שונות זו מזו ועם זאת כאשר כל אחת מתוארת בצורה מעמיקה וمبינה, הקשרים הנוצרים ונפרדים, הרקע ההיסטורי בהן פועלות והיכולת לא רק להבין אותן אלא גם להיות שותף לתחשוויתיהן - מעידות על רמה ספרותית גבוהה, מי שאנו יודע בוודאי סבור שכתב את הספר סופר וותיק ומנוסה, שכבר רומנים רבים יצאו מתחת ידיו.

עם זאת - בסופו של הספר נפתחים כמה מעיגלים שהקורא שואל את עצמו "ומה הלאה? האם וראובן באמת ירד מן הים ומה מעשו עשו? האם התפתח משהו בין טונייה ודדורון? האם ליאורה ואסף בחרו לאם יلد או לפנות לפונדקאיות? והעיקר - דינה זאת, המדר להיות אישת חזקה, עצמאית וחכמה - האם תצליח לעשות שלום בין כל הדמיות הקשורות בה?"

התשובות יכולות להיות שתיים: האחת - צואת שסופרים רבים נוקטים בה: "תמשיך את הספר בעצמך ולעצמך". והשנייה - אותה כמובן אנחנו מעדיפים, היא - שבחורת בכוננה להשיר בעצמךفتح כדי להתחיל בו את הספר הבא שלך, שגם אותו נקרא בൺימה עצורה....

הدس ודדורון מוד

## למי תודה? למי ברכה?

שבבת האחרונה, הראשונה בעונת הבריכת, בא מי שבא בاميוץ הצהרים וחתף את הקלנווית ליד חדרנו. הינו בפנים, המפתח של הקלנווית גם הוא היה בפנים... לא ראיינו ולא שמענו דבר. נתגלה לנו רק בצתתנו החוצה לפנות ערבית. (מיד הבנו שהאירה: "שומר פתאים ה'" לא עבדה הפעם...).

הקשרנו למי אם לא? - לאיש הביטחון שלנו גדוען חזן. יצאנו לחיפושים, כל אחד בדרכו... לאחר שעשה בערך העלינו חרס והחשיך ירד. גדוען לא שקט.

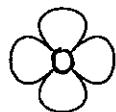
עוד אני מרכז פרטיהם כדי למסור מידע למשטרת - הטלפון מצלצל. גדוען, שיצא עם הדר לעשות "סיבוב" מודיעע: מצאנו את הקלנווית! אך ביל מפתח. באו לשער המוסד. באתי עם מפתח רזבי. הקלנווית הייתה מוסתרת בצד אחד המבנים הישנים שם מוכנה להעמסה... בחושך רק עיני הבלש בעל החושים ודבקות במשימה יכלו לאלות אותה. ואכן שהדליך את האור התברר, לפי הסימניות שנתתי, שכן זהה המבוקשת.

על שמחה שבלב לא נרבה דברו, אך אכן נודה לאיש החסד הזה, שתמיד מוכן ואף מביא תוכאות שכאה? יש קונה עולמו בשעה אחת אך גדוען לא אחת ולא שתיים שכאלו מאחריו. רק שהפעם אנחנו זכינו.

תודה לך, גדוען, תודה מקרוב-לב.  
ולכל הפתאים - לך גדול. זההו!

טוביה וגלילה

# במושק מברך!



לעופרה וברוך גימשי  
ולכל בני-המשפחה  
שפע ברכות ואיחולים עם נישואי

## איל ושקמה

ל צור למברגר  
הפושט מדים  
ומשתחרר מצח"ל  
לחיים אוזרחים - כל טוב  
ווך טוב בחיק החדשים!!

ל שי איילון  
החילית המצטינית  
גאים בר ומצדיעים!!  
עליז והצליחי

## שאיילתא



למנהלי הקהילה  
ופרנסי הכפר

ازור ה"גנוורים" שלנו נראה מוחפיר  
בלשון המעתה. מזונה וזורך. חלקי  
דריחסים מיבשים ושבורים בשמש, ציוד  
זרוק-מתגולל בשיטה-ומעל-לכל -  
הראשיים - שהיו עד לא זמן יロקים  
נראים צחובים ומדכאים..

### למה?

לא ברור לי אם מישחו מפרנסי הקהילה  
בכל טرح וחשב -  
מה זה אומר עליינו כל ההזנחה הזאת?  
מה זה אומר על רצוננו בקיילת בנינו?  
מה זה אומר על - בכלל - איכות חיים,  
סביבה נעימה ופורחת, ורצון לחיות בה  
וכו' וככ' וכו'.

פרנסי הקיבוץ, אנחנו מכמ החיזרו את  
הסדר למקומות, את הנקיון ואת הדשאים  
הירוקים וחסכו מאיתנו את הביזון  
זהו.

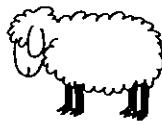
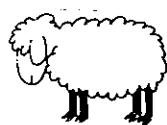
וההצעה שלי:  
ב חלק מההנחות בתשלום של"ד שנוטן  
הקיבוע לצעירים בעבר עבודות שונות  
למען הקהילה - הכניסו את ניקיון  
הנעורים.

יהיו 2,3 צעירים "נאמני מיקון" שיופקדו  
על העבודה.  
כך נחדד את הזיקה בין הצעירים  
למגוריהם.

את השקיות החדשאים צריך להסביר  
מידית על חשבון הקהילה. זהו חלק  
אינטרגלי מהני הקיבוצי ולא ברור למה  
הופרד משאר השטחים הציבוריים.

אשםה לקבל תגובה של המבוגר  
האחראי.

כרמית



## ישנים ימים

ישנים ימים בהם אינני יודע למה ולמה עלי ליקום בבוקר. כה הרבה הם אלו ש"מחריצים" לי את הארץ ואת העולם. בזמן ישנתי רקחו לי קוואלייצה חדשה שלא קשה לנחש לאן תוביל אותנו.

נהגים מטורייפים דוחרים בכביש, פוגעים ובורחים ועוד לצרפת יגיעו.. בכיריים בקרית מלאכי (ואני משער שהוא - נר לרוגם) נעצרו על אונס לכארה, ושוחד לכארה ואוימים לכארה.. והיום ל"ג בעומר שמצוינים לבוזו של עוד פנאט בהיסטוריה של עמיישראל (בר כזיבא), ויזולקו מזרות רבות שיזהמו את השמים ושירוי מזון שיזהמו את האדמה וה"שמעחה ובה", וכשאצא להסעות, אין ספק שהרמזורים יתחלפו לאדם כשאתקובר. בקיצור, "העולם כרלו נגדי" ..

ואז אני לוקח כסות מזון כלבים לכלב שלי ומוציאו אותו לטיוול בחורשת הפקאניט. את פנג קיבלנו מעוקר, מותלע ומחוסן בתחנת הסגר לכלבים ליד מושב רם און. השבתי שתמורה 450 שקל קיבל שוטף לטיוול הבוקר שלו, אבל קיבלתי 20 ק"ג של שמחה מתפרצת! ריקודי השמחה שלו מתחילה עם קבלת האוכל ונמשלים לכל אורך הטיוול, עם שכושי זנב, ליקוקים וחיבוקים הוא מביל אותו למקומות מרתקים אותן הוא מזזה בעיקר עם חוש הריח שלו. את חדשנות הבוקר הוא מוצא על השיחים ועל האדמה, וכמובן כלל אחת תאציה בתשובה הולמת. שלמה אמר ש"אין חדש תחת השמש" אבל פנג מוצא שהכל חדש, ומגון הריחות הם סיפור העולם שלו. מה אתה לכ' שמה כל הזמן בא לי לשאול אותו. גדלת בבית יתומים, ללא משפחה תומכת, אתה קשור כל היום, חתכו לך מה שחתכו, כך שלא תדע שמחת גידול בנימ ובני ננים, אז על מה השמחה שללווה אותך כל יום וכל היום?

פנג לא עונה ורק מביא עוד חיבור ממנו אני מתעלם ע"פ הנחיות של מאיה.

אבל יש דבריהם שפנג לא שם לב, למשל שהפסיפלה בגינה פרוחת, ועוד מעט יופיע פריה החמוץ-מתוק, שעונת תות העץ האdot מסתiyaת ופריחת הפakan שמנוחת על הדשא מצינית את תוכם ה"עדין הצהוב", ואפשר לפתח חלונות ולנסום לדוחה...

פנג לא יודע שאAMILיה תהיה בת שלוש ולב יהיה בן שנה, וגם שwonntן כבר יודע להרכיב את פזול החיות שטבאה בנה לו, כל זאת ועוד פנג לא יודע. אבל זה לא פוגם בשמחתו.

לוואי יידעתי לשם מהותו.

## אחרי החגים

עוד מעט מסתiyaת לה עונת החגים, לא שמחה במיעוד. יש בה גםימי זיכרון לשואה, ולהללי ישראל.. בפעילות ש"משהו" צריך להכין, החגים הינם אינם מה שהיו פעם (או אולי מה שאנו חווים שהיו).. אך בלי אותו "משהו" דבר לא יקרה, ומשמעות מה לרוב אלו הם אותם "משהו". ותהייה שם אוכמא עם השירים, וצוטתי החגים עם הציוד המישן ומעל כולם אסנתן וניר אילת ליד ערימות כסאות או שלוחנות שצריך לפזר או לאסוף.

אז אני מנצל פינה זו כדי להודות לכלכם. נוחו אחרי החגים ותודה.

וואל.

## ספרים חדשים מרץ - אפריל 2012

כמעט אהבה - רפי צור (רומן)

הכי רחוק שאפשר - אלון חילו

היד של פטימה - אילדפונסו פלקונט(רומן)

חוטים מקשורים - ויקטוריה היסלופ (סלוניקי 1917-2007 רומן היסטורי)

כח אמר וינסנט החתול הטיפש - אסף שור (רומן)

לא לישון לעולם - וילם פרידריך הרמנט (קלסיקה מודרנית)

מדיאה וילדיה - לודמילה אוליצקיה (רומן)

משפט הצל הכללי - משה יזרעאלי (רומן עכשווי)

בין חברים - עמוס עוז (סיפורים על שונות ה-50 בקביעות)

## עיוון

מסע בזמן: במרוקו ובאטלנטיס - אלי ביטון (ספר תעודה על מרוקו)

קמפו סנטו - זבאלד (רשימות על מסעות ועל ספרים)

## ספרים חדשים מאי 2012

אישה היא רק זира - ש. שפרה (2 מהזורי סיפורים)

כפר המכשפות - אורדי שודצמן (מסע לאפריקה)

祖מים באביב - איוון טורגניב ("רומן אהבה אמיתי")

האורות בבתים של אחרים - קיירה גمبرלה

על עכברים ואנשיים - ג'ון סטיינבק (נובליה על המשבר האמריקני משנות ה-30)

## עיוון

בעיניים פקוחות; ראש המוסד מתריע - צבי זמיר

סידור עבודה - אגי משעיל(שירים חדשים)

**באיחולוי קריאה טובה**

הספרייה